

หลักสูตรย่อ

สนทนาภาษาอังกฤษ

- * วิธีเรียนพูดอังกฤษอย่างถูกวิธี และเหมาะกับคนไทยที่สุด
- * สอนเทคนิคการเรียนรู้วิธีที่จะเรียนรู้ภาษาพูดอย่างถูกวิธี
- * เตรียมภาษาอังกฤษเพื่อเข้าสู่อุตสาหกรรมบริการ
- * หลักสูตรที่ใช้อบรมให้กับหลายหน่วยงาน ได้ผลระยะยาวแน่นอน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นเรศ สุรสิทธิ์

B.A. (English) M.A. (English)

Ph.D. (English-Comparative Literature)

หลักสูตรย่อสนทนาภาษาอังกฤษ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นเรศ สุรสิทธิ์

ISBN : 978-974-496-355-0

พิมพ์ครั้งที่ 1 : เมษายน พ.ศ. 2554

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or copied in any form or any means-graphic, electronic, or mechanical, including taping, or information storage and retrieval systems-without written permission of the publisher (Asst. Prof. Dr. Nares Surasith).

จัดจำหน่ายโดย บริษัท ดวงกลมสมัย จำกัด

15/234 ซอยเสือใหญ่อุทิศ ถนนรัชดาภิเษก แขวงจันทระเกษม เขต

จตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทร. 0-2541-7375,

0-2930-7733 โทรสาร 0-25417377, 0-2930-7733

Email: dktoday@inet.co.th

พิมพ์ที่ : บริษัท พี. เอส. เพรส จำกัด

5,7 หมู่ที่ 6 หมู่บ้านเจ้าพระยา ถนนพุทธมณฑลสาย 3 แขวงศาลา

ธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กรุงเทพฯ 10170

โทร. 0-28896225-6 โทรสาร 0-2889-6592

คำนำ

เป็นที่ทราบกันดีว่าการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASIAN ECONOMIC COMMUNITY: AEC) ในปีพุทธศักราช 2558 ตาม ข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) ระหว่าง 6 ประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งรวมถึงประเทศไทยนั้นจะส่งผลกระทบในวงกว้างต่อทั้งเศรษฐกิจ สังคม การศึกษาและการทำงาน เพราะจะส่งผลต่อการไหลบ่าเข้าสู่ประเทศไทยของสินค้าและประชากรในกลุ่มประชาคมอาเซียน และเพื่อเป็นการเตรียมคนรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว สิ่งที่สำคัญที่สุดที่ประเทศไทยต้องเตรียมอย่างเร่งด่วนคือทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทย เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารเพื่อการค้าขาย การทำงาน และอื่นๆ อีกมากมาย ซึ่งแน่นอนว่าในอีกไม่กี่ปีข้างหน้านี้บัณฑิตที่จบ การศึกษาไม่ว่าระดับใดก็ตามถ้าทักษะการใช้ภาษาอังกฤษไม่แข็งแรง มี โอกาสที่จะตกงานหรือไม่ก็ทำงานในตำแหน่งต่ำ ๆ แน่แน่นอน

หนังสือเล่มนี้จัดทำขึ้นเพราะผู้เขียนได้รับเชิญจากหลายองค์กรให้ ไปอบรมให้กับบุคลากรขององค์กรเหล่านั้นเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แต่สิ่งที่น่าเป็นห่วงคือทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษของคนไทยเมื่อเทียบกับประเทศในแถบอาเซียนแล้วอยู่ใน ระดับที่ต่ำมาก ดังนั้นหนังสือเล่มนี้จึงเป็นคำตอบในการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างถูกวิธีเพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างสง่างาม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นเรศ สุรสิทธิ์

กุมภาพันธ์ 2554

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
บทที่ 1 Parts of Speech	7
ส่วนประกอบของประโยค	7
Parts of Speech	9
บทที่ 2 Greeting (การทักทาย)	20
การตอบคำทักทาย	24
การกล่าวลา ก่อนจากกัน	31
บทที่ 3 เทคนิคการพูดโดยใช้ Tense	39
เรียนพูด โดยใช้ Present Simple	41
โครงสร้าง Present Simple Tense	41
กริยาของ Present Simple Tense	50
แบบฝึกหัดที่ 1	61
PREPOSITION	62
เทคนิคการเรียนพูดภาษาอังกฤษ	63
ชนิดของประโยคคำถาม	65
วิธีแต่งประโยคคำถาม	67
การสร้างประโยคปฏิเสธ	78
การสร้างประโยคคำถาม Wh-Questions	83

ขั้นตอนการถามคำถาม Wh-Questions	88
ขั้นตอนการฝึกถามคำถาม Wh	90
ความหมายและคำถาม Wh-Questions	94
ทบทวนโครงสร้าง	110
แบบฝึกหัดท้ายบทที่ 3	112
บทที่ 4 เรียนพูดโดยใช้ Present Continuous Tense	114
ขั้นตอนการเรียนรู้พูดโดยใช้ Present Continuous	115
โครงสร้าง Present Continuous ประโยคบอกเล่า	115
ขั้นตอนการฝึกพูด	121
การสร้างประโยคคำถาม	122
ขั้นตอนการสร้างประโยคคำถาม	122
การตอบคำถาม	129
การตอบคำถาม Wh-Questions	131
แบบฝึกหัดประจำบทที่ 4	133
บทที่ 5 เรียนพูดโดยใช้ Past Simple Tense	135
Past Simple Tense และการใช้	135
ขั้นตอนการเรียนรู้พูดโดยใช้ Past Simple	137
ขั้นตอนการฝึกพูด	143
วิธีแต่งประโยคคำถาม	144
ขั้นตอนการพูดเพื่อถามคำถาม	149
การตอบคำถามด้วย Yes/ No	153
การสร้างประโยคปฏิเสธ	156

6 -- หลักสูตรย่อสนทนาภาษาอังกฤษ -----

การสร้างประโยคคำถาม Wh-Questions	161
ขั้นตอนการถามคำถาม Information	161
ขั้นตอนการฝึกถามคำถาม Wh-	162
การตอบคำถาม	164
การตอบคำถาม Wh-Questions	167
ประโยคคำถามที่น่ารู้	168
แบบฝึกหัดประจำบทที่ 5	170
บทที่ 6 เรียนพูดโดยใช้ Future Simple Tense	172
ขั้นตอนการเรียนรู้พูดโดยใช้ Future Simple	175
ขั้นตอนการฝึกพูด	175
การสร้างประโยคคำถาม	177
ขั้นตอนการสร้างประโยคคำถาม	177
การตอบคำถาม	182
การตอบคำถาม Wh-Questions	185
ประโยคคำถามที่น่ารู้	186
แบบฝึกหัดประจำบทที่ 6	188
บทที่ 7 แบบฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ	189
บทที่ 8 เฉลยแบบฝึก	202

บทที่ 1

PARTS OF SPEECH
(ส่วนประกอบของคำพูด)

สิ่งที่จำเป็นต้องเรียนก่อนการเรียนการพูด การอ่าน การเขียน คือ **Parts of Speech** (ส่วนประกอบของคำพูดหรือประโยค) เพราะ **Parts of Speech** คือหัวใจสำคัญของการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ โดยสิ่งที่ผู้เรียนต้องรู้คือลักษณะและหน้าที่ของคำนาม (Noun) คำกริยา (Verb) คำคุณศัพท์ (Adjective) กริยาวิเศษณ์ (Adverb) ซึ่งเพียงแค่นี้ก็เพียงพอต่อการพูดภาษาอังกฤษ ส่วนการอธิบาย **Parts of Speech** จะอธิบายให้สั้นและกระชับ เน้นที่หน้าที่ ลักษณะคำ (รูปร่าง) ตำแหน่งและการใช้ในประโยค

ส่วนประกอบของประโยค

การพูดภาษาอังกฤษทำได้โดยการนำเอาคำศัพท์ต่างๆ (ส่วนประกอบต่างๆ) มาวางลงในประโยคหรือ **Tenses** (อธิบายในบทต่อไป) ให้ถูกต้องเท่านั้นเอง เช่น

* **Tom is a good friend of mine.**

ทอมเป็นเพื่อนที่ดีของฉัน

Tom	เป็น	คำนาม (noun)
is	เป็น	กริยา (verb)
a	เป็น	คำนำหน้านาม (article)

8 -- หลักสูตรย่อสนทนาภาษาอังกฤษ -----

good	เป็น	คำคุณศัพท์ (adjective)
friend	เป็น	คำนาม (noun)
of	เป็น	บุพบท (preposition)
mine	เป็น	สรรพนาม (pronoun)

จากตัวอย่างข้างบนจะเห็นว่าส่วนประกอบของประโยคหนึ่งๆ จะมาจากคำศัพท์หลายๆ ชนิดที่เรียกว่า **Parts of Speech** แล้วนำมาเรียงให้ถูกที่ถูกตำแหน่งของตนเองเท่านั้น เพียงรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ รู้ **Parts of Speech** และ **Tenses** สักสองสาม **Tenses** ก็สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างสบาย สิ่งที่คุณเรียนต้องรู้เพิ่มเติมสำหรับคำศัพท์ คือ

* รู้ชนิดของคำศัพท์เหล่านั้นว่าเป็นคำชนิดใด

* รู้ตำแหน่งของคำศัพท์เหล่านั้นว่าวางไว้ตรงไหนในประโยค

ถ้าผู้เรียนสามารถเข้าใจขั้นตอนที่กล่าวมาแล้ว การเรียนพูดภาษาอังกฤษก็ไม่ใช่ว่าเรื่องใหญ่อีกต่อไปแล้ว เพียงแต่นำคำศัพท์ที่รู้นั้นมาวางลงใน **Tenses** ก็จะสามารพูดภาษาอังกฤษได้อย่างหลากหลาย ทั้งการสร้างประโยคคำถามและการตอบประโยคคำถามเหล่านั้นด้วย

บทนี้จะได้อธิบายโครงสร้างการแต่งประโยคเป็นลำดับๆ ไป เริ่มจากการเรียนส่วนประกอบต่างๆ ของประโยค (Parts of Speech) แต่จะเป็นการอธิบายโดยย่อพอให้เป็นพื้นฐานแก่ผู้เรียนเท่านั้น ส่วนท่านที่มีเวลาศึกษาเพิ่มเติมสามารถอ่านเพิ่มได้จากหนังสือไวยากรณ์ทั่วไป จากนั้นจะอธิบาย **Tenses** (เฉพาะที่จำเป็นต้องใช้เท่านั้น) พร้อมกับการยกตัวอย่างประกอบทั้งคำถามและคำตอบ

PARTS OF SPEECH
(ส่วนประกอบของคำพูด)

① **คำนาม (Noun)** คือคำพูดที่ใช้แทนชื่อของคน สัตว์ สถานที่ หรือสิ่งของ โดยใช้เป็นประธานของกริยา เป็นกรรมของกริยาหรือเป็นกรรมของคำนูปบาท เช่น

Bangkok is the capital *city* of *Thailand*.

กรุงเทพฯเป็นเมืองหลวงของประเทศไทย

Money is a *root* of all *evil*.

เงินคือรากเหง้าของความชั่วทั้งหมด

คำนามนอกจากที่กล่าวข้างต้นแล้วมีวิธีจำง่ายๆ ดังนี้

1. คำศัพท์ภาษาอังกฤษตัวใดก็ตามลงท้ายด้วยพยางค์ต่อไปนี้ มักจะเป็นคำนาม และเป็นคำนามที่ไม่ใช่คน และมักจะแปลว่า การ หรือ ความ ดังนี้

พยางค์ที่ลงท้าย	ตัวอย่าง	ความหมาย
-tion	information	การแจ้งให้ทราบ
-dom	freedom	เสรีภาพ อิสรภาพ
-ence	experience	ประสบการณ์
-ance	acceptance	การยอมรับ
-ity	creativity	กระบวนการสร้างสรรค์
-hood	brotherhood	ความเป็นพี่น้องกัน
-ness	happiness	ความสุข

10 -- หลักสตรีย่สนทนาภาษาอังกฤษ -----

-ery	recovery	การค้นพบ
-ship	friendship	มิตรภาพ
-tude	solitude	ความโดดเดี่ยว
-ism	industrialism	อุตสาหกรรมนิยม
-cracy	democracy	ประชาธิปไตย
-logy	biology	ชีววิทยา

2. คำศัพท์ภาษาอังกฤษตัวใดก็ตามลงท้ายด้วยพยางค์ต่อไปนี้
มักจะเป็นคำนาม และเป็นคำนามที่เป็นคน ดังนี้

พยางค์ที่ลงท้าย	ตัวอย่าง	ความหมาย
-er	teacher	ครู ผู้สอน
-or	governor	ผู้ว่าราชการ
-ist	artist	นักศิลปะ จิตรกร
-ee	employee	ลูกจ้าง
-ian	technician	ช่างเทคนิค

คำนามที่กล่าวข้างต้นเวลาใช้เป็นประธานจะเป็นได้ทั้งประธาน
เอกพจน์และประธานพหูพจน์

② คำสรรพนาม (Pronoun) คือ คำพูดที่ใช้แทนคำนาม เช่น

He is a brave boy.

เขาเป็นเด็กที่กล้าหาญ

She is a beautiful woman.

หล่อนเป็นผู้หญิงสวย

Tom is a vegetarian. **He** does not eat meat.

ทอมทานเจ เขาไม่ทานเนื้อสัตว์

คำที่พิมพ์หมีกคำล้วนเป็นคำสรรพนามทั้งสิ้น คำเหล่านี้มาใช้แทน
คำนามที่กล่าวมาแล้วในประโยคอย่างน้อยหนึ่งครั้ง ดังตารางการใช้
ต่อไปนี้

ใช้เป็น	สรรพนามบุรุษที่ 1	สรรพนามบุรุษที่ 2	สรรพนามบุรุษที่ 3
ประธาน	I, We	You	He, She, It, They
กรรม	me, us	you	him, her, it, them
เจ้าของ	my, our	your	his, her, its, their

③ คำคุณศัพท์ (Adjective) คือคำศัพท์ที่ใช้ขยายคำนาม บอกถึง
ลักษณะของคำนามว่าเป็นอย่างไร เช่น สูง ต่ำ ดำ ขาว เป็นต้น เช่น

She is an **eloquent** speaker.

หล่อนเป็นนักพูดที่ยิ่งยโส

There are **ten** boys in my class.

มีเด็กชายสิบคนอยู่ในห้องเรียน

คำที่พิมพ์หมีกคำล้วนเป็นคำคุณศัพท์ ทำหน้าที่ขยายคำนาม โดยวางไว้หน้าคำนามที่ตัวเองขยายได้ทันที ดังตัวอย่างที่หนึ่งและสอง ส่วนตัวอย่างที่สามเป็นการวางคำคุณศัพท์ไว้หลังคำกริยา **Linking Verbs** จำพวก **is, am, are, be, seem, appear, look, taste, feel, smell** เป็นต้น

หน้าที่ของคำคุณศัพท์ในภาษาอังกฤษจะวางแตกต่างจากในภาษาไทย โดยในภาษาไทยคำคุณศัพท์จะวางไว้หลังคำที่ตัวเองขยาย เช่น

ผู้ชาย สูง	=	man tall
ผู้หญิง สวย	=	woman beautiful
ผู้ชาย หล่อ คนหนึ่ง	=	man handsome a
ผู้หญิง ฉลาด มากคนหนึ่ง	=	woman intelligent very a

ส่วนในภาษาอังกฤษจะวางกลับกัน คือวางคำขยาย (คำคุณศัพท์) ไว้หน้าคำนามที่ตัวเองขยายเสมอ (นี่คือเหตุผลหนึ่งที่คนไทยมีปัญหาเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษ เพราะไปยึดโครงสร้างภาษาไทยเป็นหลักซึ่งมีลักษณะการแปลจากด้านหน้าไปหลัง) เช่น

ผู้ชาย สูง	=	tall man
ผู้หญิง สวย	=	beautiful woman
ผู้ชาย หล่อ คนหนึ่ง	=	a handsome man
ผู้หญิง ฉลาด มากคนหนึ่ง	=	a very intelligent woman

จะเห็นว่าภาษาอังกฤษแปลจากคำนามหลักที่อยู่หลังสุดมาหาคำหน้าสุดที่ทำหน้าที่ขยาย และด้วยเหตุผลเท่านั้นที่น่าจะเพียงพอสำหรับการฟังภาษาอังกฤษไม่รู้เรื่อง นี่ยังไม่รวมการขยายอื่นๆ เช่นคำกริยาวิเศษณ์ จะแก้ไขปัญหานี้ได้ผู้เรียนต้องฝึกการใช้คำขยายทั้งการพูดและการฟังให้

มากจนเกิดความชำนาญ ที่สำคัญคือการทำหน้าที่จะรู้ว่คำไหนขยายคำไหน จำเป็นต้องรู้ลักษณะคำศัพท์ ตามที่กล่าวมาข้างต้น และรู้ตำแหน่งที่วางของ คำศัพท์เหล่านั้นด้วย

อีกวิธีหนึ่งคำคุณศัพท์จะถูกวางไว้หลังคำที่ตัวเองขยาย โดยคำ ขยาย (คำคุณศัพท์) จะวางไว้หลังกริยา **Linking Verb** ของคำนามหรือคำ สรรพนามที่ตัวเองขยาย เช่น

That song is **sad**. เพลงนั้นเศร้า

She looks **happy**. หล่อนมีความสุข

คำว่า **sad** และ **happy** ต่างก็เป็นคำคุณศัพท์ มีหน้าที่ขยายคำนาม หรือสรรพนาม โดย **sad** ขยาย **song** ที่อยู่ด้านหน้าของกริยา **is** ซึ่งเป็นกริยา **Linking Verb** ส่วน **happy** ก็เช่นกัน ทำหน้าที่ขยาย **She** ซึ่งเป็นประธาน ของกริยา **Linking Verb** คือ **looks**

④ คำกริยา (Verb) คือคำที่ใช้กล่าวถึงบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งเกี่ยวกับ คน สัตว์ สถานที่และสิ่งของ เช่น

Ali always **makes** a cup of coffee as soon as he **gets** to work.

อาลีมักจะชงกาแฟดื่ม ทันทีที่เขาเริ่มทำงาน

This system **allows** us to forecast costs with greater precision.

ระบบนี้ช่วยให้พวกเราทำนายราคาได้แม่นยำมากยิ่งขึ้น

The nurse **took** a blood sample from Mr. Dale.

นางพยาบาลได้นำตัวอย่างเลือดจากคุณเคลไปตรวจ
 คำที่พิมพ์หมีกล้วนเป็นกริยาของประธานทั้งนั้นโดยบอกให้
 ทราบว่าประธานทำอะไรบ้าง

กริยาถือว่าเป็นส่วนประกอบที่สำคัญมากที่สุดส่วนหนึ่งของ
 ประโยค เพราะการพูดจะเป็นประโยคไม่ได้ถ้าขาดกริยา กริยาที่ใช้มี 2
 ประเภท คือ

4.1 **Principal Verb** หรือ **Main Verb** คือกริยาแท้ กริยาแท้
 หมายถึงกริยาที่ผันรูปได้ 4 ช่อง ซึ่งกริยาทั้งสี่ช่องนี้จะสร้าง tenses ได้ 12
 tenses กริยากลุ่มนี้เฉพาะช่องที่ 1 และ 2 จะสามารถมาตามคำพังใน
 ประโยคได้ โดยมากจะใช้วางไว้หลังประธาน เช่น

Valaiporn **gave** me an English book.

วไลพรได้ให้หนังสือภาษาอังกฤษแก่ผมเล่มหนึ่ง

(gave เป็นกริยาช่องที่ 2 ของ give ใช้ตามคำพัง โดยไม่สามารถใช้
 กับกริยาช่วยตัวไหนได้เพราะเป็นรูปของอดีต)

The horse **kicked** the man.

ม้าเตะผู้ชายคนนั้น

(kicked เป็นกริยาช่องที่ 2 เหมือน gave ต่างแต่รูปเท่านั้น และใช้
 เหมือนกับ gave ในประโยคแรก)

She **allows** the speaker two hours.

หล่อนให้เวลาผู้พูดเพียงสองชั่วโมง

(allows เป็นรูปกริยาช่องที่ 1 และที่เติม s เพราะประธาน She เป็น
 เอกพจน์)

กริยาช่องที่ 1 สามารถใช้ร่วมกับกริยาช่วยตัวอื่นได้ เช่น

Ladda will teach me English.

ลัดดาจะสอนภาษาอังกฤษให้ผม

(will เป็นกริยาช่วยวางไว้หน้ากริยาแท้ช่องที่ 1 เท่านั้น และเมื่อใช้ will วางไว้หน้ากริยาแท้ตัวใดแล้ว กริยาตัวนั้นจะเติม s, es ไม่ได้ แม้ประธานจะเป็นเอกพจน์ก็ตาม)

Ladda is writing English to her mother.

ลัดดา กำลังเขียนจดหมายฉบับหนึ่งถึงคุณแม่ของหล่อน

(is รวมถึง am, are, was, were, be เป็นกริยาช่วยวางไว้หน้ากริยาแท้จะต้องเติม ing ที่กริยาแท้ตัวนั้นถ้าประธานเป็นผู้ทำกริยานั้นโดยตรง ไม่ว่าประธานจะเป็นเอกพจน์หรือพหูพจน์ก็ตาม)

ส่วนกริยาช่องที่ 3 ไม่สามารถใช้วางไว้ตามลำพังเหมือนกริยาช่อง 1 และ 2 ได้ เวลาใช้จะใช่วางไว้หลังกริยาช่วย **have, has, had** (ประธานทำเอง) และ **is, am, are, was, were, be, being, been** (ประธานถูกกระทำ) เช่น

Ladda has written a letter to her mother.

ลัดดาได้เขียนจดหมายถึงคุณแม่ของเธอหนึ่งฉบับ

(written เป็นกริยาแท้อยู่ในรูปช่องที่ 3 เพราะด้านหน้ามีกริยาช่วยเป็น has)

The letter was written by Ladda.

จดหมายฉบับหนึ่งได้ถูกเขียนโดยลัดดา

(written เป็นกริยาช่องที่ 3 เพราะวางอยู่หลังกริยาช่วย was ในประโยคที่ประธานถูกกระทำ)

การแต่งประโยคจะใช้กริยาเหล่านี้เป็นกริยาของประโยคเสมอ ไม่ว่าจะเป็นประโยคคำถามหรือคำตอบก็ตาม (ดูเนื้อหาเพิ่มเติมในหัวข้อ การใช้ Tenses)

4.2 **Auxiliary Verbs** คือกริยาช่วยที่ช่วยกริยาแท้ในประโยคสร้าง tenses ต่างๆ นั่นเอง กริยาช่วยมีบทบาทสำคัญมากทั้งสำหรับการพูด การเขียน และการอ่าน กริยาช่วยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

➡ **Primary Auxiliary Verb** หมายถึงกริยาช่วยที่ทำหน้าที่ได้ 2 อย่างคือทำหน้าที่เป็นได้ทั้งกริยาช่วยและกริยาแท้ในตัวเอง มีดังนี้

1. **Verb to be** มี **is, am, are, was, were** ถ้าใช้เป็นกริยาแท้จะแปลว่า **เป็น อยู่ คือ** และสามารถวางไว้ในตำแหน่งเหมือนกริยาแท้ที่ผันได้ 3 ช่องตัวอื่นๆ เช่น

I <u>am</u> a teacher.	ฉันเป็นครู
She <u>is</u> my friend.	หล่อนเป็นเพื่อนของฉัน
We <u>are</u> students.	พวกเราเป็นนักเรียน

They are our customers. พวกเขาเป็นลูกค้าของเรา

2. ถ้าใช้ **verb to be** เป็นกริยาช่วยจะใช้อย่างไรหน้ากริยาแท้เพียง 2 รูปเท่านั้น คือ

be +	verb ₃ (past participle)
	verb _{ing} (present participle)

My wife was asked to invite the guests.

ภรรยาของผมถูกขอร้องให้เป็นผู้เชิญแขก

We were sitting in the classroom at 7 o'clock.

พวกเรากำลังนั่งอยู่ในห้องเรียนช่วงเวลา 7 นาฬิกา

➡ **Modal Auxiliary Verb** คือกริยากลุ่มหนึ่งที่ทำหน้าที่เป็นกริยาช่วยอย่างเดียว กริยาเหล่านี้มีหลายตัวที่บอกถึงความเป็นอนาคต ดังนี้

รูปปัจจุบัน	รูปอดีต	คำแปล
will	would	จะ
shall	should	จะ
can	could	สามารถ
may	might	อาจจะ
must		ต้อง
ought to		ควรจะ
need		ต้องการ
dare		กล้า
	used to	เคย

I shall leave for London tomorrow.

ผมจะเดินทางไปกรุงลอนดอนในวันพรุ่งนี้

He cannot smoke in my room.

เขาไม่สามารถสูบบุหรี่ในห้องผมได้

⑤ คำกริยาวิเศษณ์ (Adverb) คือคำศัพท์ที่ทำหน้าที่ขยายกริยา ขยายคำคุณศัพท์ และขยายคำกริยาวิเศษณ์บางตัว เช่น

He types *quickly* and *accurately*.

เขาพิมพ์ดีดได้รวดเร็วและแม่นยำ

This flower is *very* beautiful.

ดอกไม้ช่อนี้สวยงามมาก

Those shoes are *too* big for my sister.

รองเท้าเหล่านั้นคูใหญ่เกินไปสำหรับน้องสาวของผม

คำที่พิมพ์หมีกคำคือ **quickly, accurately, very** และ **too** ล้วนเป็น คำกริยาวิเศษณ์ ตำแหน่งของกริยาวิเศษณ์จะอยู่หลังกริยาช่วยและอยู่หน้า กริยาแท้ ถ้าในประโยคนั้นไม่มีกริยาช่วยมีแต่กริยาแท้ให้วางกริยาวิเศษณ์ ไว้หน้ากริยาแท้ วิธีที่สองคือกริยาวิเศษณ์วางไว้หลังกริยาแท้ที่ตัวเองขยาย ทันที ส่วนอีกวิธีหนึ่งกริยาวิเศษณ์สามารถนำไปวางไว้หลังกรรมสั้นๆ ของ กริยาแท้ได้ เช่น

Tom spoke *forcefully* to the audience. (วางไว้หลังกริยา)

ทอมพูดต่อผู้ฟังอย่างมีพลัง

She speaks English *very well*. (วางไว้หลังกรรมหนึ่งตัว)

หล่อนพูดภาษาอังกฤษได้ดีมาก

⑥ **คำบุพบท** (Preposition) คือคำศัพท์ที่ใช้เชื่อมคำหรือกลุ่มคำเข้าด้วยกัน เช่น

It snows a lot **in** Montreal **during** the winter.

หิมะตกหนักมากในเมืองมอนทรีออล ในช่วงหน้าหนาว

I went **to** the restaurant **with** Anne.

ผมไปร้านอาหารกับแอน

I asked Tom to work **for** me **on** Monday.

ผมขอให้คุณทอมทำงานแทนผมในวันจันทร์